

การวิเคราะห์ผลการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

วันที่รับต้นฉบับบทความ : 31 มีนาคม 2564
วันที่แก้ไขบทความ : 5 พฤษภาคม 2564
วันที่ตอบรับตีพิมพ์บทความ : 9 มิถุนายน 2564

*พรรษา สันติวิไลลักษณ์**
อาจารย์ประจำสาขาวิชาการตลาด
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

บทคัดย่อ

การวิเคราะห์ผลการประเมินงานประกันคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2557- 2559 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูล มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูลรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ ประจำปีการศึกษา 2557-2559

ผลการวิจัยพบว่า ระดับคะแนนสูงขึ้นในทุกๆปี เนื่องจาก คณะมีระบบและกลไกที่ดีในการพัฒนา คณาจารย์ด้านการวิจัย ทั้งจากกระบวนการจัดการความรู้ การสร้างแรงบันดาลใจ การส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณ ทำให้เกิดผลการดำเนินงานที่พัฒนาอย่างต่อเนื่อง และมีโครงการบริการวิชาการที่ลงสู่ชุมชน สนองตอบต่อความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง และบูรณาการเชื่อมโยงกับการพัฒนานักศึกษาให้มีประสบการณ์ตรงตามศาสตร์สาขาวิชา แต่คณะควรกำหนดพื้นที่เป้าหมายในการให้บริการวิชาการแก่สังคม แล้วนำไปสู่กับพัฒนาชุมชน อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

คำสำคัญ: การประกันคุณภาพการศึกษา

* ผู้ประสานงานหลัก: s_hansa@hotmail.com

Analysis Quality Assurance for Education of the Faculty of Management Science Pibulsongkram Rajabhat University

Received: March 31, 2021

Revised: May 5, 2021

Accepted: June 9, 2021

Hansa Santiwilailuk^{1*}

Lecture of Marketing

Faculty of Management Science Pibulsongkram Rajabhat University

Abstract

Analysis of the results of the quality assurance evaluation of education Academic Year 2557 - 2559 Faculty of Management Science Pibulsongkram Rajabhat University This is an analysis of data. The purpose of this study was to compare the results of the educational quality assurance assessment. The tools used to collect data are records of the results of the quality assessment of the Faculty of Management Science. For the academic year 2014-2016

The research found that The score is higher every year because the Faculty has good systems and mechanisms for developing research faculty. The process of knowledge management. Inspirational Budget support The result is a continuous improvement. And there are academic programs that bring to the community. Responsive to the needs of the community. Students will be able to: However, the faculty should set a target area for academic service to society. Then lead to community development. Then lead to community development.

Keywords: Education Quality Assurance

* ผู้ประสานงานหลัก: s_hansa@hotmail.com

บทนำ

คณะวิทยาการจัดการมุ่งการพัฒนาสมรรถนะหลักของบุคลากร รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ให้สอดคล้องกับพันธกิจ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของคณะ จึงได้กำหนดอัตรากำลังของบุคลากรในปัจจุบันและทั้งที่ต้องการในอนาคต เพื่อใช้ในการวางแผนความต้องการด้านบุคลากรของคณะและมหาวิทยาลัย รวมถึงกำหนดอัตรากำลังที่ต้องการเพื่อการปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์ และการพัฒนางานประจำปีประมาณ 5 ปีข้างหน้า เพื่อให้บุคลากรได้รับการฝึกอบรมตามเกณฑ์ที่สถาบันการศึกษากำหนด สามารถนำความรู้ที่ได้รับการพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของแต่ละคน อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมเรื่องขวัญกำลังใจแก่บุคลากร โดยนำแนวคิดระบบสมรรถนะ (competency system) มาเป็นเครื่องมือแปลงกลยุทธ์ของคณะไปสู่การปฏิบัติและติดตามประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อสามารถบ่งชี้ความสำเร็จ ปัญหา อุปสรรคในการดำเนินงานตามแผน เพื่อให้การปฏิบัติงานของคณะวิทยาการจัดการ ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการดำเนินงานที่บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามวิสัยทัศน์ ภารกิจ พันธกิจ และนโยบายของผู้บริหาร ตลอดจนเป็นการสร้างบรรยากาศการบริหารองค์การแบบมีส่วนร่วมจากผู้ที่เกี่ยวข้อง คณะวิทยาการจัดการ จึงได้ปรับนโยบายและแผนกลยุทธ์การพัฒนาคณะฯ โดยหนึ่งในนโยบายเพื่อพัฒนาคณะฯ ได้กล่าวถึง นโยบายด้านการบริหารจัดการ ซึ่งการสนับสนุนการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการและด้านประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นอีกหนึ่งภารกิจที่สำคัญยิ่งต่อผู้บริหารและคณะวิทยาการจัดการ(แผนบริหารบุคลากรและแผนพัฒนามหาวิทยาลัย ประจำปีงบประมาณ, 2560-2564)

ปัจจุบันการพัฒนาคุณภาพการศึกษาจำเป็นต้องบริหารจัดการศึกษาในเชิงคุณภาพ โดยมีประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกลไกสำคัญที่จะส่งเสริมและผลักดัน ให้กระบวนการทำงานในทุกระดับและบุคลากรที่เกี่ยวข้องดำเนินไปอย่างสอดคล้องกัน เป็นระบบ มุ่งไปในทิศทางที่ได้ร่วมกันกำหนดไว้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการปฏิรูปการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล คณะวิทยาการจัดการเล็งเห็นถึงประโยชน์ของการประกันคุณภาพภายใน อันจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารจัดการองค์กร ดังนั้น คณะวิทยาการจัดการจึงจำเป็นต้องได้รับทราบถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการประกันคุณภาพว่าอยู่ในระดับใด และจำเป็นต้องรับทราบแนวทางการบริหารจัดการระบบการประกันคุณภาพภายใน การนำเอาผลการประเมินคุณภาพมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพ ตลอดจนปัญหา อุปสรรคและผลกระทบจากการประกันคุณภาพภายในของคณะฯ เพื่อนำเอาข้อมูลต่างๆเหล่านี้ไปพัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการระบบการประกันคุณภาพภายใน ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา ,2557)

ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์จะศึกษาผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษา การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้คณะวิทยาการจัดการได้ทราบข้อมูลที่เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา และเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานตามภารกิจของคณะวิทยาการจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ ปี 2557-2559

ขอบเขตการวิจัย

วิเคราะห์ผลการประเมินงานประกันคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2557- 2559 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยเน้นผลคะแนนในแต่ละตัวบ่งชี้

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

การศึกษานับว่าเป็นรากฐานที่สำคัญอย่างยิ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้า แก่ไข ปัญหาสังคม เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองในช่วงต่าง ๆ ตลอดชีวิตตั้งแต่การวางรากฐานพัฒนาของชีวิต การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถที่จะดำรงชีพและประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและร่วมเป็นพลังสร้างสรรค์การพัฒนาประเทศในความพยายามพัฒนาคุณภาพการศึกษาของไทยมีมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ที่ปรากฏเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจนในปัจจุบันคือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษาหลายประเด็นและมีบทบัญญัติให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ คือ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวดที่ 6 ที่ว่าด้วยมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา

ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา

อุไรพรรณ เจนวาณิชยานนท์ (2540 : 2) กล่าวว่า “การประกันคุณภาพ” หมายถึง กระบวนการในการควบคุมคุณภาพ ตรวจสอบคุณภาพ และประเมินคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาอย่างเป็นแบบแผนและเป็นระบบ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่า การให้การศึกษาจะได้คุณภาพดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับ Cryer (1993 อ้างถึงในสำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2541 : 7) ที่กล่าวว่า “การประกันคุณภาพ” เป็นแผนงานและปฏิบัติการทั้งหลายที่เป็นระบบ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่า การให้การศึกษาจะสนองต่อคุณภาพที่กำหนด

วันชัย ศิริชนะ (2537 : 10) ได้ให้ความหมายว่า “การประกันคุณภาพ” หมายถึง กระบวนการหรือกลไกใดๆ ที่เมื่อได้ดำเนินการไปแล้วจะทำให้เกิดการดำรงซึ่งคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ให้ได้มาตรฐานอย่างต่อเนื่อง อันเป็นการป้องกันผลประโยชน์ของผู้เรียน ผู้ปกครอง นายจ้าง ตลอดจนสังคมโดยรวม ทั้งนี้ รวมถึงกระบวนการหรือกลไกใดๆ ที่ริเริ่มขึ้นภายในสถาบันอุดมศึกษาเองหรือหน่วยงานภายนอกก็ได้

โดยสรุป การประกันคุณภาพ หมายถึง กระบวนการในการควบคุมคุณภาพ ตรวจสอบคุณภาพ และประเมินคุณภาพอย่างเป็นระบบ เพื่อให้มั่นใจว่า คุณภาพการศึกษาได้รับการรักษาหรือได้มาตรฐานอย่างต่อเนื่องและส่งเสริมพัฒนา เพื่อให้ได้ผลผลิตของการศึกษาที่มีคุณภาพตามลักษณะที่พึงประสงค์

ทฤษฎีการประเมิน (Evaluation Theory)

ศิริชัย กาญจนวาสี (2547) กล่าวว่าความหมายของการประเมินได้รับการพัฒนามาอย่างต่อเนื่อง เริ่มต้นจากความเข้าใจที่ว่า การประเมินเป็นสิ่งเดียวกันกับการวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียน การประเมินเป็นกระบวนการศึกษาสิ่งต่างๆโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัย การประเมินเป็นการตรวจสอบการบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ การประเมินเป็นการช่วยเสนอสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ การประเมินเป็นการสนองสารสนเทศแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหลายด้วยการบรรยายอย่างลุ่มลึกและการประเมินเป็นการตัดสินใจคุณค่าของสิ่งที่มุ่งประเมิน

รูปแบบการประเมิน (Evaluation Model)

รูปแบบการประเมินของ Akin (1963 อ้างถึงใน ศิริชัย กาญจนวาสี, 2547 และสมคิด พรหมจ้อย, 2542) ได้เสนอรูปแบบการประเมินที่เรียกว่า CSE (center for the study of evaluation approach) โดยมี จุดเน้นของการประเมินคือการประเมินเพื่อตัดสินใจ ซึ่ง Akin ได้ให้ความหมายของการประเมินว่าเป็นกระบวนการกำหนดขอบเขตของสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและเลือกข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสม การเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปสู่การจัดทำรายงานสรุปให้ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจในการเลือกแนวทางที่เหมาะสมกับการดำเนินงานโครงการ

Akin ได้แบ่งขอบข่ายการประเมินเป็น 5 ประเด็น ดังนี้

- 1) การประเมินระบบ (System Assessment) คือการประเมินผลที่จำเป็นในการให้ข่าวสารเพื่อสารตัดสินใจเกี่ยวกับสถานะของระบบ
- 2) การประเมินการจัดเตรียมโปรแกรม (Program Planning) คือการประเมินผลที่เป็นการให้ข่าวสารเพื่อ ช่วยในการเลือกเฟ้นโปรแกรมเฉพาะโดยหวังว่าจะได้พบกับความต้องการทางการศึกษาในแง่ใดแง่หนึ่ง
- 3) การประเมินการนำไปใช้ (Program Implementation) คือการประเมินที่มีความจำเป็นในการจัดหาข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับขอบข่ายที่จะนำโปรแกรมมาใช้ได้ดังตั้งใจ และเกี่ยวข้องกับกลุ่มที่สนใจจะใช้โปรแกรม
- 4) การประเมินเพื่อปรับปรุงโปรแกรม (Program Improvement) คือการประเมินเพื่อหาข่าวสารระหว่างที่โปรแกรมดำเนินการอยู่ วัตถุประสงค์ต่างๆกำลังจะประสบความสำเร็จและผลลัพธ์ที่ไม่คาดคิดกำลังจะเกิดขึ้น ข่าวสารเช่นนี้คือคุณค่าของการขยายขอบข่ายโปรแกรม
- 5) การประเมินเพื่อรับรองโปรแกรม (Program Certification) คือการประเมินผลที่จำเป็นในการจัดหาข่าวสารที่ผู้ทำการตัดสินใจได้ใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับคุณค่าของโปรแกรมและศักยภาพในการขยายขอบข่ายให้กว้างขวางของโปรแกรมเพื่อให้ใช้ได้กับสถานการณ์ที่สอดคล้องกัน

รูปแบบการประเมินของ Stufflebeam Stufflebeam และคณะ (อ้างถึงใน สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ ,2540) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ การประเมินเรียกว่าชิปโมเดล (CIPP Model) เป็นการประเมินที่เป็นกระบวนการต่อเนื่อง โดยมีจุดเน้นที่สำคัญ คือการใช้ควบคู่กับการบริหารโครงการเพื่อหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา วัตถุประสงค์ของการประเมินคือการใช้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ คำว่า CIPP เป็นคำย่อมาจาก Content ,Input ,Process และProduct ซึ่งสตัฟเฟิลบีม ได้ให้ความหมายของการประเมินว่าเป็นการประเมิน กระบวนการของการบรรยาย การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการ ตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสมซึ่งการประเมินเพื่อให้ได้สารสนเทศที่สำคัญมุ่งประเมิน 4 ด้าน คือ

1) การประเมินสภาพแวดล้อม (Content Evaluation : C) เป็นการประเมินเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สำคัญเพื่อช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ เป็นการตรวจสอบเพื่อตอบคำถามต่างๆ

2) การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation : I) เป็นการประเมินเพื่อใช้ข้อมูลในการตัดสินใจปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับโครงการ เหมาะสมหรือไม่ โดยดูว่าปัจจัยที่จะใช้จะช่วยใหบรรลุจุดหมายของโครงการหรือไม่ เป็นการตรวจสอบเพื่อตอบคำถามที่สำคัญ

3) การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation : P) เป็นการประเมินระหว่างดำเนินโครงการเพื่อหาข้อดีและข้อบกพร่องของการดำเนินงานตามขั้นตอนต่างๆที่กำหนดไว้และเป็นการรายงานผลการปฏิบัติงานของโครงการ ซึ่งเป็นการตรวจสอบเพื่อตอบคำถามที่สำคัญ

4) การประเมินผลผลิต (Content Evaluation : c) เป็นการประเมินเพื่อดูว่าผลที่เกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ โดยอาศัยข้อมูลการรายงานผลที่ได้จากการประเมินสภาพแวดล้อมปัจจัยเบื้องต้นและกระบวนการร่วมด้วย ซึ่งเป็นการตรวจสอบเพื่อตอบคำถามที่สำคัญ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์ผลการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เป็นการวิจัยเชิงวิเคราะห์ (Analytical Research)

แหล่งข้อมูลที่นำมาศึกษา คือ รายงานผลการดำเนินการประเมินคุณภาพการศึกษา คณะวิทยาการจัดการ ประจำปี พ.ศ.2557-2559 ของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูลรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ ประจำปี พ.ศ.2557-2559 ซึ่งประเด็นที่บันทึก ได้แก่ รายงานผลการประเมินคุณภาพ รายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนา

การเก็บรวบรวมข้อมูล 1) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยประสานงานกับโครงการจัดตั้งกองมาตรฐานวิชาการและประกันคุณภาพการศึกษา 2) ศึกษาข้อมูลจากเอกสารรายงานผลการประกันคุณภาพของคณะวิทยาการจัดการ ปีการศึกษา 2557-2559 และข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ข้อมูล จากข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมมาแล้วนั้น ได้นำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากรายงานผลการประเมินประกันคุณภาพ ของคณะวิทยาการจัดการ ปีการศึกษา 2557-2559 โดยนำคะแนนที่ได้ในแต่ละปีมาเปรียบเทียบกัน แล้วคำนวณหาค่าความถี่ และหาค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์จุดเด่น และจุดที่ควรพัฒนา ของแต่ละองค์ประกอบ โดยนำข้อมูลที่มีความสอดคล้องกัน มารวบรวม และสรุปเป็นข้อมูลสารสนเทศเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา โดยนำเสนอข้อมูลด้วยวิธีการบรรยาย

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์ผลการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบบันทึกข้อมูลของคณะวิทยาการจัดการ โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ และนำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานจากรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2557-2559

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพคณะ	ปีการศึกษา 2557	ปีการศึกษา 2558	ปีการศึกษา 2559
	คะแนนเฉลี่ยแต่ละตัวบ่งชี้		
องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต			
1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม	1.92	2.97	3.06
1.2 อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	2.50	2.93	3.39
1.3 อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	2.23	1.82	2.61
1.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	0.00	0.00	0.00
1.5 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี	5.00	5.00	5.00
1.6 กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี	5.00	4.00	5.00
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ 1	2.78	2.79	3.18
องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย			
2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	5.00	5.00	5.00
2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	5.00	5.00	5.00
2.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย	4.50	5.00	5.00
คะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบที่ 2	4.83	5.00	5.00

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพคณะ	ปีการศึกษา 2557	ปีการศึกษา 2558	ปีการศึกษา 2559
	คะแนนเฉลี่ยแต่ละตัวบ่งชี้		
องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ			
3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม	5.00	5.00	5.00
คะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบที่ 3	5.00	5.00	5.00
องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม			
4.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	4.00	5.00	5.00
คะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบที่ 4	4.00	5.00	5.00
องค์ประกอบที่ 5 การบริหารและการจัดการ			
5.1 การบริหารของคณะเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ของคณะ	4.00	5.00	5.00
5.2 ระบบกำกับประกันคุณภาพหลักสูตร	3.00	5.00	5.00
คะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบที่ 5	3.50	5.00	5.00
เฉลี่ยคะแนนรวมทุกตัวบ่งชี้ของทุกองค์ประกอบ	3.63	3.98	4.16

จากตารางที่ 1 การวิเคราะห์ผลการประเมินประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า คะแนนเฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของทุกองค์ประกอบ มีคะแนนการประเมินที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังรายละเอียดในตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ในปีการศึกษา 2557 มีคะแนนการประเมิน 3.63 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 72.60 ส่วนในปีการศึกษา 2558 มีคะแนนการประเมิน 3.98 คิดเป็นร้อยละ 79.60 มี และในปีการศึกษา 2559 มีคะแนน 4.16 คิดเป็นร้อยละ 83.20 เมื่อจำแนกเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า

องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต พบว่า มีคะแนนเพิ่มขึ้น เนื่องจาก หลักสูตรมีความเข้าใจและเตรียมความพร้อมรับการตรวจประเมินได้เป็นอย่างดี และคณะวิทยาการจัดการได้มีการสนับสนุนให้อาจารย์ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น จึงทำให้อาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น

องค์ประกอบ 2 การวิจัย พบว่า ระดับคะแนนอยู่ในระดับที่สูงและคงที่ เนื่องจาก คณาจารย์มีผลงานวิจัยจำนวนมากและการทำตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น

องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ พบว่า มีคะแนนอยู่ในระดับสูงทั้งสามปีการศึกษา

องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม พบว่า มีคะแนนเพิ่มขึ้นแสดงให้เห็นถึงการมุ่งมั่นพัฒนาผลการประเมิน

องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ พบว่า มีคะแนนที่สูงขึ้นและคงที่ที่มีการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษาภายในได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากผลคะแนนทั้งห้าองค์ประกอบส่งผลทำให้คะแนนการประเมินคุณภาพการศึกษาเพิ่มขึ้นในทุกปีการศึกษา ดังนี้ ในปีการศึกษา 2558 มีคะแนนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 7.00 จากปีการศึกษา 2557 และในปีการศึกษา 2559 มีคะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.60 จากปีการศึกษา 2558

ตารางที่ 2 แสดงจุดเด่นของแต่ละองค์ประกอบ ในปีการศึกษา 2557-2559

องค์ประกอบที่	ปีการศึกษา 2557	ปีการศึกษา 2558	ปีการศึกษา 2559
องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต	- คณะมียุทธศาสตร์ในการพัฒนาหลักสูตรที่มีความพร้อมไปสู่ประชาคมอาเซียนที่ชัดเจน - อาจารย์มีความใกล้ชิดกับนักศึกษา ดูแลนักศึกษาเป็นอย่างดีส่งผลต่อการพัฒนานักศึกษา	- คณะได้แยกศูนย์ S.O.S มาให้บริการให้กับนักศึกษาในระดับคณะทำให้นักศึกษาได้รับข้อมูลข่าวสารที่มีประโยชน์แต่ทั้งนี้ในกระบวนการประเมินคุณภาพการให้บริการของศูนย์ S.O.S. ควรสังเคราะห์ให้มีความครอบคลุมประเด็นในการประเมิน ซึ่งจะช่วยให้ข้อคำถามลดน้อยลง	- คณาจารย์ส่วนใหญ่มีจิตวิญญาณความเป็นครูสูง ใส่ใจดูแลนักศึกษาทั้งเรื่องการเรียนรู้การสอนและ การใช้ชีวิต - มีระบบอาจารย์ที่ปรึกษาที่เข้มแข็งโดยมีกระบวนการให้คำปรึกษาที่ใส่ใจทุกรายละเอียดของการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะการจัดตั้งศูนย์ SOS ของคณะที่มีการมอบหมายอาจารย์ที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน จัดสถานที่เพื่อให้นักศึกษาเข้ามาปรึกษาได้อย่างสะดวก เพื่อให้นักศึกษาได้จบไปเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์
องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย	-	-	- คณะมีกระบวนการจัดการความรู้จากผู้มีประสบการณ์ทั้งในประเด็นทุนวิจัย และการตีพิมพ์เผยแพร่งานวิจัยในระดับชาติและนานาชาติ จนทำให้มีผลการดำเนินงานด้านการวิจัยอย่างก้าวกระโดด - บุคลากรมีศักยภาพในการหาแหล่งทุนวิจัย และมีการกระจายทุนวิจัยไปยังทุกศาสตร์สาขาวิชาอย่างครบถ้วน
องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ			- คณะมีกระบวนการนำโครงการบริการวิชาการไปใช้ประโยชน์ ที่ชัดเจน โดยการบูรณาการกับการจัดการเรียนการสอน ซึ่งให้นักศึกษาเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโครงการบริการวิชาการ รวมทั้งบทบาทในการทำหน้าที่วิทยากร รวมถึงชุมชนผู้รับบริการได้ความรู้ในการพัฒนาชุมชน แต่ทั้งนี้เพื่อให้เกิดผลกระทบอย่างเห็นได้ชัด ควรจะส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดรายได้ที่

องค์ประกอบที่	ปีการศึกษา 2557	ปีการศึกษา 2558	ปีการศึกษา 2559
			เพิ่มขึ้น มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นแก่ ชุมชนสังคม บูรณาการกับการเรียน การสอนเพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้ นอกห้องเรียน และเป็นการต่อยอด งานวิจัยในอนาคต
องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม	-	-	คณะมีช่องทางในการเผยแพร่ศิลปะ และวัฒนธรรมอย่างหลากหลาย
องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ	-	-	- คณะเปิดโอกาสให้บุคลากรทุกภาค ส่วนได้แสดงความคิดเห็นในการ พัฒนาคณะ โดยอาศัยความร่วมมือ การดำเนินงานระหว่างคณะกับ หลักสูตร และระหว่างหลักสูตรกับ หลักสูตร มี วัฒนธรรมการทำงาน ร่วมมือกันทำงานแบบครอบครัว มี ความอบอุ่น ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมถึงมีกระบวนการบริหารจัดการ โดยอาศัยความร่วมมือการ ดำเนินงานระหว่างคณะกับหลักสูตร และหลักสูตรกับหลักสูตร ทำให้เกิด การพัฒนาอย่างเห็นได้ชัด เช่น ผลงานวิจัยที่กระจายไปในทุก หลักสูตร และมีจำนวนที่เพิ่มขึ้น อย่างก้าวกระโดด -คณะส่งเสริมสนับสนุนในการ พัฒนาอาจารย์ได้อย่างเต็ม ศักยภาพ มีงบประมาณในการ พัฒนาบุคลากรรายบุคคล
			ทั้งฝ่ายวิชาการและฝ่ายสนับสนุน รวมถึงการสนับสนุนทรัพยากรสิ่ง สนับสนุนการเรียนรู้ -คณะมีกระบวนการพัฒนา คณาจารย์ โดยเชื่อมโยงกับการสร้าง แรงบันดาลใจ โดยการเชิญ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญ หรือประสบความสำเร็จ เช่น ศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์ มาร่วมถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับ

องค์ประกอบที่	ปีการศึกษา 2557	ปีการศึกษา 2558	ปีการศึกษา 2559
			คณาจารย์ ทำให้อาจารย์เกิดแรงกระตุ้นในการสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการ จนนำไปสู่การขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาที่เพิ่มขึ้น

ทั้งนี้ คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาได้ให้แนวทางเสริมและจุดเด่นแก่หน่วยงานในรอบปีการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน เพื่อนำมากำหนดเป็นแนวทางดำเนินงานในรอบปีถัดไป สำหรับการวิเคราะห์ตนเอง คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม สามารถสรุปรายละเอียดได้ ดังนี้

จากตารางที่ 2 สรุปผลการวิเคราะห์ภาพรวม จำแนกตามรายองค์ประกอบ

องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต พบว่า คณะวิทยาการจัดการมีจุดแข็งในเรื่องการการผลิตบัณฑิตที่ชัดเจน แสดงให้เห็นว่ามีความพร้อมในการผลิตบัณฑิตให้เป็นนักปฏิบัติ มีความพร้อมที่ออกไปสู่โลกของการทำงานต่อไป

องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย พบว่า ในปีการศึกษา 2559 คณะวิทยาการจัดการได้มีการตีพิมพ์เผยแพร่งานวิจัย จนมีผลงานที่ก้าวกระโดด ส่งผลทำให้มีจุดเด่นในเรื่องของงานวิจัยอย่างชัดเจน

องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ พบว่า ในปีการศึกษา 2559 คณะวิทยาการจัดการ มีจุดเด่นในด้านการบริการวิชาการเนื่องจากในการจัดการเรียนการสอน ได้ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโครงการบริการวิชาการ ซึ่งการที่นักศึกษาได้เรียนรู้นอกห้องเรียนถือเป็นการให้นักศึกษาได้มีกระบวนการเรียนรู้สู่บัณฑิตนักปฏิบัติอย่างมืออาชีพ

องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม พบว่า ในปีการศึกษา 2559 คณะวิทยาการจัดการ มีการเผยแพร่ศิลปะ และวัฒนธรรมผ่านทางสื่อออนไลน์ และจดหมายข่าวเสียงแก้วของคณะวิทยาการจัดการ จึงส่งผลทำให้บรรลุวัตถุประสงค์และเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ พบว่า การบริหารจัดการของคณะวิทยาการจัดการ มีการกำกับติดตามผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาทุกหลักสูตร และการช่วยเหลือหรือสนับสนุนหลักสูตรที่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ขับเคลื่อนให้หน่วยงานบรรลุตามเป้าหมาย เพื่อเสริมสร้างศักยภาพและประสิทธิภาพของหน่วยงานให้มากขึ้น

ตารางที่ 3 แสดงจุดที่ควรพัฒนาของแต่ละองค์ประกอบ ในปีการศึกษา 2557-2559

องค์ประกอบที่	ปีการศึกษา 2557	ปีการศึกษา 2558	ปีการศึกษา 2559
องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต	- คณะควรจัดกิจกรรมการทุกด้านที่จัดให้กับนักศึกษาของคณะควรดำเนินการเองเป็นหลัก เนื่องด้วยศาสตร์ของแต่ละสาขาวิชามีความแตกต่างกัน โดยจัดทั้งในภาพรวมของคณะ และแยก	- ในกระบวนการประเมินคุณภาพการจัดการกิจกรรมและการบริการควรสะท้อนให้ครบทั้ง 3 ด้านและควรมีการจัดทำเป็นข้อคำถามปลายเปิดเพื่อทราบความคิดเห็นของ	- คณะควรมีฐานข้อมูลสถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และมีผลสะท้อนคุณภาพของสถานประกอบการจากฐานที่ เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกสถานประกอบการที่มีความ

องค์ประกอบที่	ปีการศึกษา 2557	ปีการศึกษา 2558	ปีการศึกษา 2559
	ตามหลักสูตรสาขาวิชา และคณะกรรมการกำกับติดตาม ในการให้ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาที่จะเข้าสู่การทำงานในการจัดกิจกรรมการเตรียมความพร้อมครูแยะระหว่าง การเตรียมความพร้อมฝึกงาน และการเตรียมความพร้อมก่อนจบการศึกษา โดยสามารถอบรมในช่วงหลังกิจกรรมนำเสนอหลังฝึกงาน - ในการประเมินข้อมูลในการให้บริการแต่ละด้าน คณะควรดำเนินการประเมินเองเพราะจะเป็นประโยชน์ต่อการนำผลการประเมินไปพัฒนาปรับปรุงในการให้บริการด้านต่าง ๆ ของคณะได้อย่างตรงจุด - ในการจัดโครงการเตรียมก่อนทำงาน เช่น เตรียมความพร้อมในการสอบรับราชการ อบต. และ กพ. ควรมีการประชาสัมพันธ์ และส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาชั้นปีที่ 4 รวมถึงศิษย์เก่าให้เข้าร่วมให้เป็นไปตามเป้าหมาย เพราะเป็นโครงการที่เป็นประโยชน์ทั้งนักศึกษาและศิษย์เก่าเป็นอย่างยิ่ง - ในการจัดแผนกิจกรรม นักศึกษาควรให้ทุกหลักสูตรเข้ามามีส่วนร่วม เพราะเป็นการเชื่อมโยงกับศาสตร์วิชา และบูรณาการกับการบริการวิชาการ โดยเฉพาะ	นักศึกษาเพิ่มเติมและนำไปพัฒนาปรับปรุงได้ตรงประเด็นอย่างชัดเจน รวมถึงควรระบุกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับประเด็นการประเมิน เพื่อให้สอดคล้องกับผล การประเมินดังกล่าว - ในการจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ศิษย์เก่า ควรสร้างความร่วมมือระหว่างหลักสูตรสาขาวิชา ซึ่งจะเกิดประโยชน์ต่อนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่า	เหมาะสม ทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ - ควรพัฒนานักศึกษาให้มีทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้มากขึ้น โดย กิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือสอดแทรกความรู้ในรายวิชา- คณะควรส่งเสริมให้แต่ละหลักสูตรเข้าร่วมสหกิจศึกษา เพื่อเป็นทางเลือกให้กับนักศึกษา และเกิดประโยชน์ที่นักศึกษาจะได้รับในการทำงานจริงในอนาคตที่จะได้รับความรู้ตรงตามศาสตร์สาขาวิชามากยิ่งขึ้น - จากการที่คณะได้จัดกิจกรรมให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ควรมีกระบวนการกำกับติดตามนักศึกษาในการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมตามกระบวนการ PDCA อีกทั้งควรสะท้อนผลการดำเนินงานในการเขียนรายงานประเมินตนเองผล ซึ่งควรจะอธิบายถึงการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการพัฒนากิจกรรมของนักศึกษา

องค์ประกอบที่	ปีการศึกษา 2557	ปีการศึกษา 2558	ปีการศึกษา 2559
	ในภาพส่วนการจัดกิจกรรมของคณะ และของมหาวิทยาลัย ซึ่งอาจจะมี การแต่งตั้งนักศึกษาเข้ามาเป็นคณะกรรมการเพื่อเข้ามาสู่กระบวนการมีส่วนร่วมอย่างชัดเจน		
องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย	- คณะควรพัฒนาระบบสารสนเทศด้านการวิจัยของคณะ เพื่อประโยชน์นำไปสู่ฐานข้อมูลในการตัดสินใจ	- คณะควรวิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูลด้านการวิจัย โดยมีลักษณะเป็นรายงานสรุปผลด้านการวิจัยใน แต่ละมิติของผลงานวิจัย เพื่อให้ได้ระบบสารสนเทศของคณะ ที่นำไปสู่การบริการการตัดสินใจ และนำไปสู่การพัฒนาประเด็นต่าง ๆ ด้านการวิจัยตามที่ควรดำเนินการพัฒนาปรับปรุงตามข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้รายงาน	-
องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ	-	- คณะมีการให้บริการวิชาการแบบให้เปล่าในทุกโครงการ ซึ่งแท้จริงแล้วคณะมีศักยภาพของอาจารย์ที่หลากหลายศาสตร์ตามความต้องการของผู้รับบริการ ดังนั้นควรพัฒนาในด้านการสรรหารายได้ให้กับคณะ โดยเก็บค่าลงทะเบียน - ควรมีการกำกับติดตามและประเมินความสำเร็จของการให้บริการวิชาการที่ได้ลงสู่ชุมชน เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืนในชุมชนนั้น ๆ เพื่อขยายผลไปยังชุมชนอื่น ๆ	-

องค์ประกอบที่	ปีการศึกษา 2557	ปีการศึกษา 2558	ปีการศึกษา 2559
องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม	-	-ในการประเมินผล ความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ ความสำเร็จวัตถุประสงค์ ของแผน ในส่วนของ การบูรณาการในรายวิชา ควรระบุให้ชัดเจนว่ามี รายวิชาใดบ้างที่มีการบูร ณาการ	-
องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ	- คณะควรมีกระบวนการ สำรวจความต้องการของ หลักสูตรสาขาวิชาในสิ่ง สนับสนุนการเรียนรู้ - คณะควรมีการการจัดทำ SWOT ที่เชื่อมโยงไปยังแผน กลยุทธ์ทางการเงินและ แผนปฏิบัติการประจำปี - คณะควรวิเคราะห์ปัญหา ที่เกิดขึ้น กับ ความเสี่ยง ออกจากกัน ว่าประเด็นที่ วิเคราะห์เป็นปัญหา หรือ เป็นความเสี่ยงที่แท้จริง	- คณะควรมีการรายงาน ความคุ้มค่าให้ชัดเจน เพื่อสะท้อนไปยัง ประสิทธิภาพและ ประสิทธิผลในการผลิต บัณฑิตและโอกาสในการ แข่งขัน และเกิด ประโยชน์ในเชิง บริหารงานในภาพรวมที่ สะท้อนยังต้นทุนในทุก หลักสูตร -ในการวิเคราะห์การ ความเสี่ยงควรระบุสาเหตุ ให้ชัดเจนว่าเกิดจากปัจจัย ภายนอกอย่างไร อีกทั้ง ควรพึงระวังระหว่าง “ความเสี่ยง” และ “ปัญหา” -ในการจัดการความรู้ นอกเหนือมีการจัดเวที แลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีกา รวบรวมองค์ความรู้แล้ว ควรมีกระบวนการ เผยแพร่ให้เข้าถึงไปยัง บุคลากรที่ชัดเจนเพื่อ นำไปสู่การปฏิบัติ เช่น การจัดทำเป็นประกาศ เพื่อเป็นแนวปฏิบัติที่ ชัดเจน	-

ทั้งนี้ คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะและจุดที่ควรพัฒนาแก่หน่วยงานในรอบปี การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน เพื่อนำมากำหนดเป็นแนวทางปรับปรุงการดำเนินงานในรอบปีถัดไป สำหรับการวิเคราะห์ตนเองตามข้อเสนอแนะดังกล่าว พบว่า คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ยังต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาต่อไป ซึ่งสามารถสรุปรายละเอียดได้ ดังนี้

จากตารางที่ 3 สรุปผลการวิเคราะห์ภาพรวม จำแนกตามรายองค์ประกอบ

องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต พบว่า ทั้งในปีการศึกษา 2557 -2559 คณะวิทยาการจัดการยังขาดแผนการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อจัดเก็บสถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา และการจัดอบรมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน เช่น ภาษาอังกฤษและการสื่อสาร ภาษาอังกฤษในสำนักงาน เพื่อให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจในการปฏิบัติงานและให้การฝึกประสบการณ์วิชาชีพเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งทางคณะดำเนินการ ปรับปรุงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างความเข้าใจในการดำเนินกิจกรรมต่อไป

องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย พบว่า ทั้งในปีการศึกษา 2557 และ 2558 คณะวิทยาการจัดการยังมีการตีพิมพ์เผยแพร่งานวิจัยค่อนข้างน้อยและยังขาดการพัฒนาระบบสารสนเทศด้านการวิจัย ส่งผลทำให้มีจุดที่ควรพัฒนาในเรื่องของงานวิจัย จึงควรสร้างระบบและหาแนวทางในการบริหารงานเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ พบว่า ในปีการศึกษา 2558 คณะวิทยาการจัดการ ยังขาดการส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์ และบุคลากรพัฒนาทักษะด้านวิชาการและวิชาชีพ เพื่อให้มีศักยภาพสามารถนำองค์ความรู้ไปใช้ในการดำเนินงานโครงการบริการวิชาการ รวมถึงการบริหารจัดการหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม พบว่า ในปีการศึกษา 2558 คณะวิทยาการจัดการ ควรนำข้อเสนอแนะไปกำหนดค่าเป้าหมาย ตัวบ่งชี้ ตามวัตถุประสงค์ของแผนที่ชัดเจน

องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ พบว่า ในปีการศึกษา 2557 และ 2558 คณะวิทยาการจัดการ ควรมีโครงการที่เปิดโอกาสให้บุคลากรทุกภาคส่วนได้แสดงความคิดเห็นในการพัฒนาคณะ โดยอาศัยความร่วมมือการดำเนินงานระหว่างคณะกับหลักสูตร และระหว่างหลักสูตรกับหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุกปี

อภิปรายผลการศึกษา

การวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์ผลการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการประเมินประกันคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2557 – 2559 มีองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ ทุกองค์ประกอบมีคะแนนการประเมินเพิ่มขึ้นในทุกปี เนื่องจากมีการขับเคลื่อนให้ประกันคุณภาพการศึกษา มีประสิทธิภาพและเข้มแข็ง การสร้างความรู้ความเข้าใจแก่บุคลากรทุกระดับ และเป็นมาตรฐานเดียวกัน ตลอดจนการสร้างระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ทำให้สามารถกำหนดแนวทางที่เหมาะสมกับตนเอง จึงส่งผลทำให้คะแนนการประเมินคุณภาพการศึกษาเพิ่มขึ้นในทุกๆปีการศึกษา โดยมีคะแนนเฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของทุกองค์ประกอบในปีการศึกษา 2557 มีคะแนนการประเมิน 3.63 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 72.60 ส่วนในปีการศึกษา 2558 มีคะแนนการประเมิน 3.98 คิดเป็นร้อยละ 79.60 มี และในปีการศึกษา

2559 มีคะแนน 4.16 คิดเป็นร้อยละ 83.20 โดยพบว่า การเปลี่ยนแปลงของผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในดังกล่าว แม้ว่าจะไม่ใช่ผลการประเมิน ที่เป็นแบบก้าวกระโดด แต่เรียกได้ว่ามีแนวโน้มของพัฒนาการที่คงที่และเพิ่มสูงขึ้นตามลำดับ จะเห็นได้ว่าในปีการศึกษา 2558 มีคะแนนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 7.00 จากปีการศึกษา 2557 และในปีการศึกษา 2559 มีคะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.60 จากปีการศึกษา 2558 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับคะแนนประเมินประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า ระดับคะแนนสูงขึ้นในทุกๆปี เนื่องจาก คณะมีระบบและกลไกที่ดีในการพัฒนาคณาจารย์ด้านการวิจัย ทั้งจากกระบวนการจัดการความรู้ การสร้างแรงบันดาลใจ การส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณ ทำให้เกิดผลการดำเนินงานที่พัฒนาอย่างต่อเนื่อง และมีโครงการบริการวิชาการที่ลงสู่ชุมชน สนองตอบต่อความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง และบูรณาการเชื่อมโยงกับการพัฒนานักศึกษาให้มีประสบการณ์ตรงตามศาสตร์สาขาวิชา แต่คณะควรกำหนดพื้นที่เป้าหมายในการให้บริการวิชาการแก่สังคม แล้วนำไปสู่กับพัฒนาชุมชน อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของลักขณา จาดกานนท์ และคณะ (2554 : บทคัดย่อ) เกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารงาน ประกันคุณภาพ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยเสนอแนะให้ปรับปรุงวิธีบริหารจัดการงานที่ทำให้ผู้ร่วมงานมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหารในระดับคณะ ได้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรค เพื่อทำการจัดลำดับปัญหาที่จำเป็นต้องได้รับการแก้ไข ซึ่งอาจทำได้โดยการพิจารณาเวลาที่ใช้ในการแก้ไข ผลกระทบที่จะเกิดขึ้น และความยากง่ายในการแก้ไขปัญหาในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการพัฒนาซึ่งสามารถนำไปต่อยอดเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การกำหนดแนวปฏิบัติที่ดีในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในนั้น อาจทำให้การปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพที่มีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านของคะแนนผลการประเมินคุณภาพ ความตรงต่อเวลา และประเด็นอื่น ๆ เพื่อนำเสนอเป็นหน่วยงานตัวอย่างสำหรับหน่วยงานอื่น ๆ ในการประกันคุณภาพการศึกษาต่อไป

2. เมื่อทราบผลการดำเนินงานตามแผนงานแล้ว เมื่อเริ่มวางแผนใหม่อีกครั้งก็จะมีข้อมูลสารสนเทศที่ชัดเจนเที่ยงตรง และเป็นปัจจุบัน สามารถเป็นเครื่องมือในการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ปรับปรุงวิธีการปฏิบัติให้ผลงานเป็นไปตามแผนงานอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยมุ่งที่จะตอบคำถามหลักว่าในการดำเนินงานนั้นหรือไม่ได้ผลตรงตามที่กำหนดหรือไม่ ข้อมูลจากการติดตามจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการเร่งรัดให้งานดำเนินไปตรงตามเป้าหมายของแผนงานแล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาการติดตามผล

เอกสารอ้างอิง

- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2547). *การคิดเชิงวิเคราะห์*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : ชัดเชสมิเดีย.
- คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา.(2558). *คู่มือประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2557*. พิมพ์ครั้งที่ 1. นนทบุรี: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. (2557). *รายงานผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา*. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. (2558). *รายงานผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. (2559). *รายงานผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- จุฬารัตน์ วิทยาขาว. (2541). การประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา : ศึกษากรณีการนำนโยบาย ไปปฏิบัติในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. *วิทยานิพนธ์ ปริญญารัฐประศาสนศาสตร์ มหาบัณฑิต*. บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิติธร ปิลาวสน์. 2556. *การประกันคุณภาพการศึกษา (Quality Assurance in Education)*. ค้นวันที่ 9 มิถุนายน 2557 จาก <http://taamkru.com/th/การประกันคุณภาพการศึกษา>.
- วรารณ บุญเจียม. 2546. *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ผลการประเมินภายนอกเพื่อพัฒนาคุณภาพของ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2547). *ทฤษฎีการประเมิน*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมคิด พรหมจ้อย (2542). *เทคนิคการประเมินโครงการ*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม. 2555. *ความหมายและความสำคัญของการ ประกันคุณภาพ*. ค้นวันที่ 9 มิถุนายน 2557. จาก <http://arit.chandra.ac.th/sar/meaning.pdf>.
- สุลัดดา ศรีโท. (2550). การพัฒนาระบบการจัดการฐานข้อมูลและสารสนเทศใน การประกันคุณภาพภายใน เพื่อพร้อมรับการประเมินคุณภาพภายนอกสำหรับสถานศึกษาอาชีวศึกษา จังหวัดขอนแก่น. *วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- อุทุมพร จามร. (2543). *การประกันคุณภาพระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : ฟีนีซ์พับลิชชิง.
- อุไรพรรณ เจนวาณิชยานนท์. (2540). *แนวคิดในการประกันคุณภาพทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนในการประกันคุณภาพ:รูปแบบและแนวทางในระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (Quality Assessment) เล่มที่ ป 01. (พฤศจิกายน 2543). (ออนไลน์). สืบค้นจาก <http://pioneer.chula.ac.th/~jutumpor/qadocument.html> [27พฤศจิกายน 2549]
- Cuttance, P. (1993). *Quality Assurance and Quality Management : Complementary but Different Function*. Evaluation news & comment. F